

MONS. PAVEL POSÁD

V Českých Budějovicích dne k 7. 4. 2024

Moji milí senioři,

před týdnem jsme završili postní dobu oslavou zmrtvýchvstání Ježíše Krista a můžeme tak opět mocněji zakoušet, že každého z nás Bůh povolal mezi své přátele a dědice Božího království. Velice rád bych vás k příležitosti 2. neděle velikonoční – neděle Božího milosrdenství – ujistil, že také vy máte v Božím království pevné místo.

Na prvním místě vám chci vyjádřit velké poděkování. Poděkování za to, co jste ve svém dosavadním životě dobrého vykonali a také za vše, co děláte nyní. Někdy se vám možná zdá, že už toho zvládáte čím dál méně, protože vám ubývají síly, nebo už jste třeba méně pohybliví, nemůžete vycházet z domu apod. Jsem si vědom, že při pokračujícím věku je stále složitější se aktivně zapojit do společenského života kolem vás a do života vaší farnosti. Chci vám poděkovat za všechny oběti, které se s tím pojí, např. když i přes bolesti, omezené možnosti pohybu či v zimě přijdete do kostela, snažíte se být trpěliví vůči neposedavým malým dětem při mši svaté. Děkuji vám, že se snažíte i nadále být užiteční pro své okolí a svou farnost tak, jak umíte. Je důležité a krásné, když ve farnosti spolu s rodinami, manželi a dalšími vytváříte společenství, které je milé Bohu i lidem. Přinášíte do vašich i do farních rodin mnohdy nedoceněnou, ale nenahraditelnou životní zkušenost, moudrost a trpělivost.

Máte také víc toho, čeho se pracujícím a rodinám příliš nedostává. A to je čas. Čas k laskavému a trpělivému naslouchání lidem i Bohu, čas na modlitbu za své blízké a svět kolem vás, čas na četbu Písma svatého, čas na tiché přebývání před Pánem. Prosím vás v tomto papežem vyhlášeném Roku modlitby, neustávejte v modlitbě, zejména za naši diecézi, za vaši farnost. Bez vás se neobejdeme.

Věřte, že dnešní svět vás potřebuje, své skryté životní hrdiny a vzory, kteří se nenápadně dělí o své „poklady srdce“, svědectvím života i slova. Děkuji vám tedy za vaše modlitby, oběti a za vše, co pro všechny lidi kolem sebe děláte, anebo i za to, že přijímáte vaši nelehkou situaci v naději našeho Pána.

Přeji vám, abyste vytrvali a zůstávali i nadále darem pro své okolí. Avšak největší dar pro nás pro všechny je Bůh. S jeho pomocí a jeho požehnáním jsme šťastni, ať už jsme v jakékoli fázi svého života.

Loučím se s vámi slovy moudrého kněze, Msgr. Josefa Kratochvila, který od r. 1953 až do své smrti vykonával funkci kapitulního vikáře místo internovaného brněnského biskupa Karla Skoupého. Kéž vám přináší naději a pokoj.

Modlitba ve stáří

Bože na nebesích, jak na mne dolehlo stáří a únava! Život má pro mne už jen trampoty a připadám si tak neužitečným. Často už nerozumím lidem a cítím se mezi nimi tak opuštěný. A přece by mé srdce ještě rádo rozdávalo lásku – jiného už nic nemám.

Chtěl bych domů k Tobě a ke svým drahým, kteří jsou již u Tebe. Pevně však věřím, že můj život má ještě posvátný smysl, když mi jej tak dlouho ponecháváš.

Dívám se vždycky na kříž našeho Pána Ježíše Krista a čerpám z něho všechnu sílu. Pane Ježíši, když Ty visel v tisícových bolestech na kříži, také už jsi nemohl nic dělat. Už jsi nemohl jít k lidem, abys jim pomohl a uzdravil je z jejich nemocí – jen krev tekla z Tvých ran. Zkusils hrozně, jak to je tvrdé a trpké, když lidé už o člověka nestojí. A přece jsi dal právě na kříži a z kříže to nejcennější: ze ztracených synů jsme se stali dětmi Božími.

Věřím tedy, že i já mohu právě teď konat to nejlepší, když spojím své trampoty a svou opuštěnost s Tvým utrpením a nabídnu je z kříže svého života nebeskému Otci, aby všem lidem daroval bohatství svého požehnání. Amen.

K tomu všemu vám žehná, modlí se za vás a prosí také o vaši modlitbu

Mons. Pavel Posád
pomocný biskup českobudějovický